

ПРЕСКОНФЕРЕНЦИЯ

на Съвета на Национален студентски дом на тема:

70 години СТУДЕНТСКИ ДОМ: ЗА И ПРОТИВ

5 февруари (сряда) 2003 г. от 12,00 часа
пресклуб на БТА

Пламен Дойнов: Дами и господа, уважаеми колеги, добре дошли на пресконференцията на Съвета на Национален студентски дом на тема: 70 години СТУДЕНТСКИ ДОМ: ЗА И ПРОТИВ. Позволете ми в началото да представя колегите пред вас. Това са членовете на Съвета на Националния студентски дом към Министерство на образованието и науката. Съвет утвърден със заповед на министъра на образованието и науката през април 2002 г. Тук до мен е Костадин Ангелов – председател на Представителството на студентските съвети и студент в Медицинския университет, от ляво на мен Ивайло Минчев – ХТМУ, Иван Петров – ВТУ "Тодор Каблешков". От дясно на мен са Павел Панов от НАСИ АИЕСЕК, студент в УНСС и Константин Иванов от СОКИ, студент в УНСС. Аз съм директорът на Национален студентски дом Пламен Дойнов. В началото на нашата пресконференция искам за първи път тук публично да представя историческия календар, който беше издаден в началото на тази година – 70 години Студентски дом. Всеки от вас разполага с него. Този календар беше замислен в края на миналата година и осъществен по нашата юбилейна програма, която започнахме да изпълняваме от януари тази година за отбелязване юбилея на Студентския дом, който е изграден през 1933 г. Календарът акцентира върху лицата и делата на основателите на Студентския дом, както и върху онези благодарение, на които сградата на пл. "Народно събрание" № 10 в София, вече 70 години посреща представители на младата академична общност на България. За мен лично е чест, че оглавявам институцията, в която са вградили своите усилия и своите имена хора като проф. Иван Шишманов, министърът на народното просвещение, който пръв през 1904 г. се застъпва за преотстъпване на място за построяване на Студентски дом и с чието съдействие тогавашното министерство на просвещението отпуска първата вноска от 10 000 лв. Писателят Стилиян Чилингиров, тогавашният председател на Студентския клуб, който като студент инициира създаването на фонда за построяване на Студентския дом. Разбира се по-нататък имената са не по-малко респектиращи. Гарант за постоянството на Студентския дом от края на 20-те става цар Борис III. Бих искал да спомена също такива български общественици, политици и университетски преподаватели като проф. Александър Цанков, проф. Георги Данаилов и редица други професори, с чието активно съдействие

става възможно построяването на сградата на Студентския дом Искан специално да отбележа, че в началото на 30-те години на XX век с решаващата помощ на международната студентска организация в Женева, която отпуска 15 000 \$ тогава за построяването на Студентския дом, срещу 11 000 \$ събрани от българската студентска общност тогава, с тази активна подкрепа става възможно полагането на основния камък на 30 май 1931 г. на Студентския дом и две години по-късно вече да бъде готов до покрив и да започне да функционира в подземното му пространство студентската менза, а на първите етажи да започнат репетиции връстникът на Студентския дом, Академичния хор и да бъдат открити библиотеки, занимални за студентите. Така 33-та година се счита за годината на създаването на Студентския дом. За тези 70 години през Студентския дом са минали около, по наши изчисления, 14 поколения студенти. Възпитаници на Студентския дом и на съставите в Студентския дом са такива изяви в своите области изпълнители, емблеми на българската култура като Борис Христов, Никола Гюзелев, Анна Томова-Синтова, Стефан Еленков и редица други като писателите Николай Кънчев, Иван Цанев, Григор Ленков, Калин Донков, Янко Станоев, Борислав Геронтиев, Светлозар Игов, Михаил Неделчев и др. В Студентския дом са били в различни негови състави такива изяви фигури, в своите вече собствени професионални области, независимо, че те са били например в студентския симфоничен оркестър, част от тях. Други в Академичния хор, трети в студентския театър и т.н. но бих споменал доц. Димитър Трифонов, например, в момента завеждащ катедра "Хирургия" в Медицинския университет и II хирургия в Александровската болница, прочутият конструктор на мостове инж. Асен Георгиев, бих споменал настоящия председател на Народното събрание, проф. Огнян Герджиков, флейтист в Симфоничния оркестър на Студентския дом. Бих споменал и още много като посланика ни в САЩ Елена Поптодорова, която в студентския театър е играла и т.н. Разбира се пропускам много хора. Така да се каже свръхидеята за честванията за 70 годишнината на Студентския дом е в това да започнем да мислим за това място като за единно историческо пространство. Ние изповядваме тезата, че е крайно време българското общество, както за себе си, така и за различни пространства от него, както в случая за Студентския дом, да мисли на парче, тоест да си харесва един отрязък от историята и да го обявява най-добрия и за най-валидният. Едни си харесват период от преди 9 септември 1944 г., други си харесват епохата на социализма, трети си харесват първите години на демокрацията. Както се надявам всички да се убедят и за България и конкретно, в частност за Студентския дом е крайно време да се мисли в цялост. За това, че ние се нуждаем от цялата история, ние се нуждаем от усилията на всички, независимо по какви причини те са полагали тези усилия. И ако ми позволите да използвам един лично на мен любим израз – вместо приватизация на миналото на нас ни е нужна реституция на бъдещето. Тоест нужно ни е връщане на бъдещето, на цялата възможна история и бъдеще в едно единно цяло и пространство. Акцентите от юбилейната програма през тази година са пред вас. Аз само бих акцентирал върху

конкрса, който след малко Павел Панов по подробно ще ви представи за написване на есе на тема "Студентите: бъдещето сега". Искам да отбележа, че студентския дом в момента продуцира юбилейния компакт диск на Академичния хор "Ангел Манолов", в който ще бъдат събрани най-добрите записи със съдействието на златния фонд на Българското национално радио и актуални изпълнения на сегашния състав на Академичния хор, това впрочем е още едно потвърждение на идеята да съберем на едно място едно време и пространство различните исторически отрязъци, в които конкретно Академичния хор се е развивал, който е неразделна част от създаването си от Студентския дом. Бих ви обърнал внимание върху конференцията "70 години Студентски дом – история и перспективи на академичните пространства за образование, наука и култура". Тя ще има два модула – исторически и актуален, ще отдадем разбира се заслуженото на историята и ще помислим върху днешните предизвикателства пред студентските пространства за образование, наука и култура, тъй като условията за правене на студентска култура през 90-те години и в началото на XXI век значително са се променили. Те започват да се случват в други пространства, не в онези самодейно, читалищно комсомолски пространства, каквито например са били през 70 и 80-те години. Редица конкурси сами виждате има посветени на годишнината, няма да се спирам на тях, само ще щрихирам – това е традиционния национален студентски литературен конкурс в Шумен, който всяка година през месец май се провежда с основен организатор Студентския дом. Изложда ще има – създателите на Студентския дом, която ще бъде нещо по-различно от традиционните исторически изложби, защото бихме искали да представим една персоналистична, човешка версия на историята на Студентския дом чрез тази изложба. 15-те най-заслужили личности за построяването на Студентския дом ще бъдат представени в тази изложба, само ще спомена, от проф. Иван Шишманов, първият министър който е подпомогнал до маестро Ангел Манолов, създателя на Академичния хор, първия състав в Дома. На 30 май, който от миналата година е обявен за празник на Студентския дом от министъра на образованието и науката ще бъде положен на паметна плоча в Студентския дом с благодарност към дарителите и основателите на Дома. В момента пред вас е книга за Студентския дом, която излезе през миналата година и това е един документален сборник, който наистина до голяма степен успя да събере разпиления архив през годините на Студентския дом. В момента е в ход един проект, който през май месец ще намери своето книжно осъществяване това е книга със спомени за Студентския дом. В момента се срещаме с хора, които са допринесли за развитието на този Студентски дом, негови възпитаници и те разказват своите спомени пред нашите диктофони или предоставят текстове за това. Открихме спомени на писателя Стилиян Чилингиrow който както вече споменах е човекът, който е дал идеята на тогавашния министър на просветата Иван Шишманов за построяването на тази сграда. И от Стилиян Чилингиrow до наши дни ще има разказани спомени в тази книга. Това още веднъж е част от стремежа да внесем малко повече

личностен елемент, личностен ангажимент в тази история. Отвъд безпристрастността на документите. И накрая в моето експозе ще акцентирам върху тържествения концерт, който ще се състои през декември месец осоло 8 декември празника на студентите, на който сме поканили и продължаваме да каним възпитаници на Студентския дом, включително и споменатите вече от мен Никола Гюзелев и др., с които се надявам окончателно да уговорим тяхното участие. Разбира се ще участват и сегашните състави в Студентски дом. Общо взето юбилейната програма е съсредоточена около два времеви центъра. Единият е май месец по-точно 30 май, когато е празника на Студентския дом, така да се каже това е пролетния център на програмата, другият е декемврийския свързан с 8 декември – студентския празник. Това беше от мен като начало Сега ми позволете да предоставя думата на Павел Панов, който да представи конкурса за написване на есе, който всъщност днес официално обявяваме и се надяваме и чрез вас да достигне до колкото е възможно повече български студенти.

(Павел Панов чете условията)

Павел Панов: Това е инициативата, която се надяваме да бъде радушно приета от студентските среди, всъщност разгласена и от вас и в Интернет страницата на Студентския дом

Пламен Дойнов: Има ли някой друг от колегите, който да иска предварително да заяви нещо. Имате думата за въпроси. Заповядайте. Представяйте се.

Татяна Дикова (в-к "АзБуки"): Имам няколко въпроса. Ще ги задам наведнъж. Първият ми въпрос е към г-н Дойнов – в момента в колко форми са организирани българските студенти в Студентски дом – освен академичен, студио "Студентина" и например в частност студио "Студентина" колко постановки е имала пред зрители миналата година, например. Вторият ми въпрос е към председателя на Представителството на студентските съвети – знаете проблема около Студентския дом, за и против това да бъде даден на Софийския университет, на всички български студенти ли той принадлежи, какво е становището на Представителството на студентските съвети и като ви моля за това становище, обсъждано ли е и има ли официално становище или е вашето лично мнение, нека това да уточниме. Третият ми въпрос е може би към всички останали колеги – дали имат представа техните състуденти от съответните висши училища дали отстояват някаква позиция за съдбата на Студентския дом и имате ли концепция как може той да се издържа, средства за поддръжка, за ремонт и т.н. Знаете пожара, който възникна, поне на мен ми е известно, че само министерство на образованието и науката се отзова със средства и изпрати строителни експерти, които да кажат какво да се прави, добре, в бъдеще само на държавна субсидия ли ще се разчита, въобще каква е идеята? Благодаря ви предварително.

Пламен Дойнов: Първо аз да отговоря на въпроса към мен. В Студентския дом има няколко модула, в които се развива студентската дейност. Първият е наистина широко коментирания вече тук, подчертавам организирани състави, т.е. самостоятелни юридически

лица, регистрирани по Закона за юридическите лица с нестопанска цел като Академичен хор, Академичен фолклорен ансамбъл, театър-студио "Студентина", които използват така наречените спектаклови форми на изява, т.е. те са по друг начин казано художествено творчески състави, чиято основна цел е да правят спектакли, концерти и да ги представят пред публика. Другият модул това са публичните центрове, студия и кабинети, които се развиват на територията на Студентския дом. Те се развиват от следните студентски организации също самостоятелни юридически лица, регистрирани по съответния закон и които са спечелили подчертавам конкурси през 2001 г. за поддържане на тези публичните центрове, студия и кабинети, т.е. те не са настанени така от нищото в сградата. Тези конкурси са проведени по Правилника за устройството и дейността на Национален студентски дом, утвърден от министъра на образованието и науката. Това са публичните центрове, студия и кабинети развивани от Български студентски съюз, Националната студентска конфедерация, от представителството на студентските съвети, от Асоциацията на студентите икономисти, от Студентското общество за компютърно изкуство, от Академичното дружество за международно развитие. И от театър-студио "Студентина" като неговата база и създаденият от тях регионален център за университетски театър на Балканите са представител в България и за Балканите на Световната асоциация за университетски театър. Това са така да се каже другият тип форми, които позволяват друг тип студентска дейност. Т.е. това не е спектаклова студентска дейност, условно казано, а това е свързано с обмен на информация, даване на информация, в помощ, както в случая с Българския студентски съюз, има Кабинет за работа със студенти в неравностойно положение и други подобни социални дейности. На територията на Студентския дом има и студентска борса, по-точно бюро "Студентски труд". Не споменавам в този пакет от дейности и организации Академичния център за литература и култура, който е публичен център, съществуващ пряко към Националния студентски дом, на който аз като директор на Студентския дом съм ръководител и чиято програма е интегрирана с програмата на Националния студентски дом. Всички тези издания, които са при вас и които още 10 заглавия има, първи книги на студенти и др. са издания на този Академичен център за литература и култура. Знаете на територията на Студентския дом е настанен не мога да кажа, че са ни наемни отношенията, Младежки театър, който от 1998 г. съгласно заключителните разпоредби всяка година на закона за държавния бюджет не плаща наем. Тоест животът така е поставил нещата, реалностите са такива, че ние съжителстваме с младежкия театър на едни равностойни начала без това да е сграда на Младежкия театър. Знаете в какво състояние е неговата сграда на бул. "Дондуков". Това са дейностите, ако някакъв по-конкретен въпрос има?

Татяна Дикова: Попитах миналата година "Студентина" колко постановки е имала?

Пламен Дойнов:Имат две постановки. Едната постановка е по библейски текстове, ако не се лъжа беше "През плач и песен", се казваше, а другата е "Сватбата на Фигаро".

Татяна Дикова: А приблизително колко пъти са играли?

Пламен Дойнов: Представления колко са имали?

Татяна Дикова: Да.

Пламен Дойнов: Не мога да ви кажа по две причини точната цифра. Те са имали всяка постановка по около 5 представления в сградата на Студентския дом, но както ви е известно, а не знам дали и ви е известно, камерната зала, която единствено в момента функционира , тя знаете не е засегната след пожара, която в момента ползва Младежкия театър, студентския театър би могъл да я използва единствено в понеделник, т.е. почивния ден на театъра. Така, че и поради тази причина, заради това, че има малка възможност да се играе театър, студентски театър в сградата са толкова постановките. Иначе, обаче те имат представления и извън Студентския дом, където ги канят. Знам че в Младежки дом "Средец" са имали представяне, в Красно село, ако не се лъжа, т.е. канят ги и на други места, в различни младежки домове. Това е. Колеги.

Костадин Ангелов: Добър ден на всички, г-жа Дикова това е един много как да го кажа парлив въпрос, който вие задавате. Съдбата на Националния студентски дом е ясна и тя е логична от неговото минало, както каза г-н Дойнов, ние не можем да разглеждаме миналото на периоди. Трябва да хванем историята и да я прочетем от край до край. Там е ясно записано, че този дом е дом на всички български студенти и такъв трябва да си остане. Най-вече, защото такава е била волята на дарителите и най-вече, защото пътя, който поема България, прегръщайки европейските ценности на обединението и не път на разделението. Тъй като българските студенти имат нужда от място, което да материализира техния стремеж към обединение. Националният студентски дом е точно тази институция, която може, която и в момента обединява българските студенти. В материалите, които вие имате има едно обръщение на Представителството на студентските съвети, което не е само лично мое мнение, то е мнение и на целия изпълнителен съвет, тук е и председателя на контролния съвет, ние неколкократно сме обсъждали тези проблеми и нещата, по които сме стигнали до консенсус, че не можем с лека ръка да кажем този дом ще бъде само на 1/10 част от българските студенти, а другите 9/10 нямат място в него. Просто защото не са тези ценностите, които ние изповядваме като организация. Ако имате нещо по-конкретно

Татяна Дикова: Прощавайте много вие понеже заговорихте за документите, вярно е че писмото от 19 декември 1929 г. до българския национален студентски съюз цар Борис III пише: Дом на българските студент, на същата тази страница месец март Указ № 13, отново с името на негово величество цар Борис III изрично пише, че отстъпва даром на Ректора на Държавния университет. Значи има документи и документи, все пак трябва да се съобразиме и с това.

Костадин Ангелов:На мен не ми се иска да влизаме точно в една такава дискусия, документите са такива точно, каквито вие посочихте, тогава в

България е имало един университет, това е бил държавния университет, от който произхождат след това всички други университети, които са в момента в България. Но нека да насочим нашето внимание, точно в една малко по-различна посока и да спрем със задоволяването на всички ония страсти и капризи, които съпровождат този проблем и да бъда така полезни на обществото, чиито облаги черпим и на което оставаме винаги длъжници. Затова нека да погледнем в по-различна посока. Все пак тази година са 70 години Националният студентски дом и доста хубави неща сме се постарали да организираме, за да популяризираме това, което правим в действителност в ежедневната ни работа.

Пламен Дойнов: Аз искам да добавя във връзка с .....

Искам наистина, въпреки всички стремежи в публичното пространство да се лансират негативни послания спрямо министерство на образованието и науката искам да кажа и да изразя своята благодарност и смея да твърдя благодарност на всички студенти, които престъпват прага на Студентския дом за големите усилия, за навременните и точни усилия на министерство на образованието и науката и специално на доц. Владимир Атанасов. Това не комплимент, не е стремеж да му се харесаме, а израз на благодарност, която се базира върху фактите. Един месец по-малко от месец 20 дни след пожара на 7 декември 2001 г. започна възстановителния ремонт на сцената. Забележета 20 дни. Започна между Коледа и Нова година, 2001 г. За една година въпреки недостига на средства, сцената беше покрита. Според мен наистина Министерство на образованието и науката направи максимално възможното да осигури условия да бъде възстановена сцената на Младежкия театър, т.е. на Студентския дом. От тук нататък наистина, разбира се отново и театралната общност и академичната общност ще продължи да разчита на усилията на държавата и на Министерство на образованието и науката, но може би наистина трябва да си спомним усилията на цялото гражданско общество за построяването на Студентския дом през 20-те и 30-те години на ХХ век. Да видим с какви солидарни усилия, с какви извънредни акции са се правили за да се съберат така необходимите средства. Младежкият театър направи една много сериозна кампания, основана върху щетите от пожара на 7 декември 2001 г. и наистина би било много радостно, ако разберем, че тези средства, независимо на колко точно възлизат да бъдат вложени във възстановяването, именно на тази сцена. Защото върху трагедията на тази сцена почиваше цялата кампания за събирането на тези средства. Тук е разбира се мястото и на съставите на Студентския дом и аз се надявам, че всички те, с всички тези концерти, които правят, въпреки че знаем колко са скромни приходите от тях, всички тези средства ще бъдат заделени за възстановяване на сцената. И тук аз се изкушавам да обърна внимание само на една подробност, отново свързана с документите, които са пред вас и с това да споделя наистина моето лично мнение, подчертавам относно целия този казус. Правен казус, наистина е правен казус. В обръщението на Представителството на студентските съвети това е

подчертано. Върху правния казус, аз искрено се надявам веднъж завинаги да се изкажат компетентните юристи в България, независимо дали те са в Министерския съвет, в Съда или в друга висока държавна институция. Онова обаче, което се прави в Студентския дом, онова за което е създаден Студентския дом не бива да става залог на този правен казус. Това са две различни неща. Защото езикът на документите знаете никога не е еднозначен, винаги има усилия тези документи да бъдат тълкувани. Когато казваме, че трябва да се чете цялата история, винаги когато прочетем писмото на цар Борис III от 1929 г. до българския национален студентски съюз, след това наистина трябва да прочетем и Указа от 1931 г., но след това трябва да прочетем и другите документи, от които се вижда, че цялото българско студентство и подчертавам министерството на народното просвещение тогава, заедно подчертавам международната организация в Женева, всъщност изграждат сградата. Земята се дарява 1931 г. на Ректора на Държавния университет, това е безспорно и това никой разумен човек не може да го отрече, защото е записано категорично в документите. Сградата обаче, която се построява, пространството, което се формира там е благодарение на усилията на министерството на просвещението, българското студентство и международната студентска солидарност. И заради това сградата е обявена по-късно за държавна публична собственост. И в момента е държавна публична собственост. Тя не е нито държавна частна собственост, нито частна собственост на една или друга група от българското общество. Така че това е езика на документите, ако те бъдат четени в последователност. Но пак повтарям компетентните юристи и държавни институции са онези, които ще прочетат, надявам се задълбочено и справедливо документите, които ги има и които са публични.

Надежда Ванкова (БТА): Г-н Ангелов коя организация или кой университет визирате конкретно в това обръщение, че изостря чрез PR кампания и акции натиск върху държавните институции за спора около Дома? Просто искам да го кажете.

Костадин Ангелов: Ако сте следяли от самото начало пресконференцията, цялата философия, която ние заложихме тука е да се четат документите в тяхната цялост. Смисълът на това обръщение, като заряд вложен в него не е да акцентираме върху дадена институция или върху натиск върху държавните институции, смисълът е да накараме дори тази институция, дори и всичките студенти в България и всичките университети да погледнат в една друга посока. Нека за тази година, в която се навършват 70 години от Националния студентски дом, всичките ние да празнуваме тия години за да бъдем максимално полезни и да благодариме на ония хора, които са се трудили преди нас, преди 70 години за изграждането на тази сграда. Ние не искаме да акцентираме конкретно върху някои отрицателни мисли, които вас ви вълнуват в момента.

Надежда Ванкова: Значи призовавате Софийския университет да се включи в честванията?

Костадин Ангелов: Призоваваме всички университети да се включат.

Пламен Дойнов: Още въпроси? Заповядайте.

Румен Спасов (Арт.bg): Може би пак към г-н Ангелов ми е белжката. В разговорянето за Студентския дом ясно присъства един език да кажем на Академичния център за литература и култура, който действително се опитва да осмисля нещата в една, как да кажа по-задълбочена плоскост. Във вашето изявление, конкретно в този лозунг да го кажем – “Студентския дом за всички студенти” прозира един чисто политически лозунг, който прилича на политически, нека да бъда по точен, който е много далеч от реалностите. Просто, когато се открива Студентският дом в България е имало един университет, този университет е имал 5 факултета и в тия факултети имало около 200 студенти. Чудесно. Тази къща е за 200 човека, които да кажем веднъж в седмицата могат да минат от там. В момента в България има над 40 университета, с около 200 000 студенти и да се говори “Студентския дом за всички студенти” ми се вижда, как да кажа, малко смешновато. Като лозунг просто. Може би трябва да намерим точните начини да бъдем убедителни, включително и като политически лидери. В това няма нищо лошо. Така че очевидно Студентският дом няма как да бъде на всичките тия 200 000 студенти. Студентският дом би могъл, според мен и то с подкрепата на студентските съвети да бъде дом на тези, които имат необходимост от творчество, които имат необходимост от изява, които имат необходимост от съпричастие със себеподобни, включително и от други страни. Но това студентите го правят във всеки един свой университет, почти навсякъде има такива домове, клубове на студенти и може би в тази посока трябва да се помисли за обхващане на студентските активности. И понеже говорим за Национален студентски дом може би една прагматична информационна политика ще допринесе за утвърждаването на точно като национален студентски център. Така както институти на БАН има навсякъде извън президиума, но там е главата на Българската академия на науките. Не като въпрос, просто като едно разсъждение. За да ви бъде полезно.

Пламен Дойнов: Тъкмо щях да попитам какъв е вашия въпрос.

Румен Спасов: Ами надявам се да си задаваме и сами точни въпроси. Моя журналистически въпрос не е никакъв. Аз знам, че Университета е лош стопанин и го доказва през последните 10, 15 години. Всичко, което има да прави като ремонти и като къщи е под всякаква критика.

Татяна Дикова: (не се чува)

Румен Спасов: Да знам, че там ще се прави най-модерната телевизия на 5 кв.м.

Пламен Дойнов: Не разбрах, кой е лош стопанин?

Румен Спасов: Софийски университет е лош стопанин. И е хубаво, че в Студентският дом от известно време се прави нещо в посока на ремонт на сградата, на една обитаемост, съвременна и може би в тая посока ще бъдат по-продуктивните усилия да се довършва ремонта. Знам, че ще се открива терасата, някакви допълнителни неща, за които ми се иска повече да чуя, отколкото за едни активности, които ще минат и ще заминат, а сградата ще остане. И дано след една година да бъде още по-

Татяна Дикова: Това ми беше и един от въпросите. Как ще се поддържа тази сграда, как ще се развива? Вие говорите за едно културно пространство, все пак трябва да има някаква концепция.

Пламен Дойнов: Наистина влизаме в съвсем прагматичните граници на разговора. Трябва първо да дам, очевидно информация, която между впрочем искам да ви препоръчам сайтът на Студентския дом, там има много подробна информация не само за проявите, но и за статута на Студентския дом, отчета за 2002 г., качен в този сайт, програмата за 2003 г. – www.studenthouse.bg, имате този адрес на папките, които са ви раздадени. Така по прагматичните въпроси, наистина от сайта много ясно може да се разбере първо: Студентският дом е юридическо лице към Министерство на образованието и науката, който се финансира, съкратено ще го кажа, от собствени приходи и от държавни субсидии. Фактичното положение е такова, че от създаването му като юридическо лице към Министерство на образованието и науката Националният студентски дом не е получавал държавна субсидия нито стотинка. Нито за дейности, нито за заплати на служители, които са 50 + 1, става въпрос администрацията, нито разбира се и държавна субсидия към студентските организации, това и няма как да бъде регламентирано. Тоест Студентският дом, сградата на Студентския дом, предоставена . 5 + 1 администратори сме да, извинете лабсосо да, да Младежкия театър са 50 + 1, значи 5 + 1. Сградата е предоставена на Националния студентски дом като юридическо лице от Министерство на образованието и науката за управление през 2000 г. Националният студентски дом е на така наречената самоиздръжка. Тоест изцяло приходите са собствени приходи от сградата и от проекти. Аз смятам, че ако разсъждаваме по аналогия с подобен тип пространства, сгради в София, да кажем с обществени сгради, които са създадени с определена функция, бих дал конкретен пример с Националния дворец на културата. Националният дворец на културата, който е много по-голяма сграда, който е създаден именно за да осъществява културни проекти, събития от национално културно значение. Значи, ако направим една аналогия, ако Националният студентски дом се опитва да подражава на НДК, то това би била една много сложна и невъзможна задача. НДК също не получава държавни субсидии, не знам дали това ви е известно. Тоест това е формулата. Сградата е предоставена и тя трябва да се самоиздържа, но едновременно с това да остане Дворец на културата, каквото е НДК, в случая Студентския дом, той трябва да остане Студентски дом. Сравнението като мащаби между НДК и Националният студентски дом е проблематично, да не кажа леко смехотворно. Същевременно аз твърдя, че Националният студентски дом засега успява да реши това понякога наистина дяволско уравнение. От една страна да не се комерсиализира и да не заприлича на Търговски дом от друга страна да съществува просто като пространство и да извършва определени студентски дейности. От и за студенти. И ако дойдете в Студентския дом, там ще видите, че няма кинкалории и др. сергии, които вероятно биха му позволили да събира повече приходи, но пък биха го правили значително по-малко Студентски дом.

Татяна Дикова: Простете правилно ли разбрах, че Младежкия театър не ви плаща наем?

Пламен Дойнов: От 1998 г., началото на 1998 г. Младежкия театър не плаща наем. Други въпроси? Виждам, че приближава края на определения ни един час. Да по-кратко само.

Глас: Може ли да уточните само. Тази награда за конкурса в какво се изразява? Голямата награда и двете равностойни?

Пламен Дойнов: Голямата награда в конкурса се равнява на паричната равностойност, тоест тя ще е в пари, но равностойността на 6 минимални студентски стипендии. Двете подгласнически награди, тоест минималната стипендия за един семестър е голямата награда, а двете подгласнически награди, съответно три минимални студентски стипендии, всяка една от тях. За най-добрите текстове, освен, че ще бъдат публикувани в сборник в края на 2003 г., авторите на другите най-добри текстове ще бъдат наградени с книги и с мултимедийни продукти издания на Академичния център за литература и култура и на други центрове в Студентския дом. Минималната студентска стипендия е 50 лв. Благодаря ви много, ако имате въпроси към колегите, тук в